

(1999/C 13/106)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1734/98**υποβολή: Joaquim Miranda (GUE/NGL) και Honório Novo (GUE/NGL) προς την Επιτροπή**

(5 Ιουνίου 1998)

Θέμα: Κατασκευή χώρου εναπόθεσης πυρηνικών αποβλήτων στην Aldeiadávila, Ισπανία

Η ισπανική κυβέρνηση υπέβαλε πρόσφατα πρόταση στη Γερουσία για συγκρότηση επιτροπών που να εξετάσει τη δυνατότητα κατασκευής χώρου εναπόθεσης πυρηνικών αποβλήτων στην περιοχή Avila de la Ribera, επανερχόμενη, με την ενέργεια αυτή, σε προηγούμενα προγράμματα τα οποία, όπως και τώρα, είχαν δημιουργήσει έντονες αντιδράσεις στους κατοίκους.

Επειδή είναι βέβαιο ότι η κατασκευή ενός τέτοιου πυρηνικού «νεκροταφείου» είναι πάρα πολύ επικίνδυνη, λαμβανομένου υπόψη ότι το έδαφος της περιοχής στην οποία σχεδιάζεται είναι γρανιτώδες; ότι να αποτελούσε άμεσο κίνδυνο για τη δημόσια υγεία και για το περιβάλλον; ότι αποτελεί επίσης σοβαρό κίνδυνο για την οικονομία της περιοχής και συνιστά παράβαση διεθνών κανόνων, εφόσον απέχει ολιγότερο από 100 χιλιόμετρα από τα σύνορα μεταξύ Ισπανίας και Πορτογαλίας, ζητείται από την Επιτροπή να ενημερώσει επειγόντως, όπως απαιτεί το θέμα, σχετικά με τη στάση που σκοπεύει να τηρήσει.

(1999/C 13/107)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-1870/98**υποβολή: José Barros Moura (PSE) προς την Επιτροπή**

(16 Ιουνίου 1998)

Θέμα: Εναπόθεση πυρηνικών αποβλήτων στις όχθες του ποταμού Douro, δίπλα στα πορτογαλοϊσπανικά σύνορα

Το ζήτημα της ενδεχόμενης κατασκευής από τις ισπανικές αρχές χώρου εναπόθεσης πυρηνικών αποβλήτων στην Aldeadávila, στις όχθες του ποταμού Douro, δίπλα στα σύνορα με την Πορτογαλία, αποτελεί ξανά πηγή ανησυχιών για τους κατοίκους της περιοχής αλλά και για την κοινή γνώμη, γενικά.

Η ρύθμιση του προβλήματος εναπόκειται όχι απλώς στη διμερή και διακυβερνητική διάσταση, μεταξύ Ισπανίας και Πορτογαλίας, αλλά στην ευρωπαϊκή: ένας τέτοιος χώρος εναπόθεσης συνεπάγεται προφανείς και αναπόφευκτους κινδύνους για το περιβάλλον, την υγεία αλλά και την ζωή των παραμεθόριων πληθυσμών, για τον ποταμό Douro, για την ποιότητα των υδάτων του και για τα κύρια προϊόντα που αποτελούν μάλιστα το γνώρισμα της περιοχής και που προέρχονται από τον συνδυασμό της ανθρωπίνης τεχνολογίας αποτέλεσμα της επαφής αλλεπάλληλων γενεών με τη φύση, ιδίως δε από την πορτογαλική πλευρά. Οι σοβαρότατοι αυτοί κίνδυνοι συνιστούν παράβαση των συνθηκών και του παράγωγου δικαίου, ιδίως δε του σχετικού με το περιβάλλον.

Για τον λόγο αυτό ερωτώ την Επιτροπή:

1. Έχει υπόψη της συγκεκριμένα γεγονότα που θα μπορούσαν να επιβεβαιώσουν ότι η Ισπανία επανήλθε στα σχέδια που επισήμως είχε εγκαταλείψει στα τέλη της δεκαετίας του 80 χάρη, εν μέρει, στην παρέμβαση των οργάνων της ΕΚ;
2. Ποιά μέσα προτίθεται να λάβει, ως δεσματοφύλαξ των συνθηκών, προκειμένου να καταστήσει σεβαστό το δίκαιο της ΕΕ;
3. Δεν θεωρεί άραγε ότι μία παρέμβαση εκ μέρους της, γιμ σκοπό να καταστήσει σεβαστές τις επιταγές του κοινοτικού δικαίου, να εφυσήχαζε τους πληθυσμούς και να ηύξανε το γόητρο της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Κοινή απάντηση**του κ. Bjerregaard εξ ονόματος της Επιτροπής
στις γραπτές ερωτήσεις E-1734/98 και E-1870/98**

(29 Ιουλίου 1998)

Εξ όσον γνωρίζει η Επιτροπή, η Ισπανία δεν έχει καταρτίσει ειδικά — για συγκεκριμένες τοποθεσίες — σχέδια για την κατασκευή νέας αποθήκης ραδιενεργών αποβλήτων.

Η κατασκευή εγκαταστάσεων του τύπου στον οποίο αναφέρεται το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου δύναται να αναληφθεί εφόσον πληρούνται όλες οι αναγκαίες εθνικές απαιτήσεις. Μεταξύ αυτών πρέπει να περιλαμβάνεται μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων, όπως περιγράφεται στην οδηγία 85/337/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1985 σχετικά με την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (*). Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η απαίτηση της δυνατότητας δημόσιου διαλόγου, ούτως ώστε το κοινό να είναι σε θέση να εκφράσει τη γνώμη του πριν από την έναρξη ενός έργου, καθώς και η απαίτηση της εμπλοκής, στην μελέτη, των κρατών μελών των οποίων το περιβάλλον ενδέχεται να διγεί από το έργο.